

Sy-li spěwał,
Pilmje džěłał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosc da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Serbiske njedželske kopjeno

W Budyschinje

2. oktobra 1932

Bauzen

Swjedžen swj. Michala.

19. njedžela po swj. Trojizy.

Jan. 12, 28—32.

Hdyž swjedžen swj. Michala swjeczimy, wěmy so pschesjedni s našimi wótzami, kiž tutón džen za wožebje wažny mějachu. To nam dopokaja tež jeho wěrnosć we wschědnym žiwjenju. Swjedžen je najprjedy džen arzyjandžela Michala, tamneho jandžela, kiž je wojował s čertowšimi mozami a nad nimi dobył. Posdžišo bu swjedžen wschěch swj. jandželow, kotryntž je Bóh, kaž w 91. psalmje čitamy, pschitasał, so bychu cje sakhowali na wschěch twójich puczach. Tež w našim žiwjenju swj. jandželjo tak stutkuj a wobarnuj naš, tež hdyž wožebje nowocajny čłowjek, kiž jenož wěri, shtož widži, to njepšchipsnaje. Husťo hmy jich móžny schit tež my shtonili, hdyž tež hmy husťo wopacznje potom wo „pschypadže“ rěčeli, kiž je runje nam pschihileny byl. S Bohom swjajany čłowjek wě, so Bóh Anjes. na wschelakore wajsnyje stutkuje, so ma wjele tyžaz legijonow jandželow k ruzh, kiž jenož čakaja na jeho pschitasa; haj žyly swět je wobarnowany wot tutych njewidžomnych pomocnikow. Tohodla dženzba džakne kěrluške spěwanj našemu Bohu, kiž je wscho rjenje stworil. Kajka kplna wěra do Božeje wschedomozny rěčzi k nam runje s tutych kěrlušchow našich spěwaškich (cža. 178, 179, 182). Chzemy jenož hej pschecž, so by tež w našej wutrobje tajka wěra bydlila! To njeh je našcha dženznišcha proštwja, so by Bóh džěn psches našich strážerjow naš sakhował psched dženznišchej njewěru, wjele bóle nam woczi wotewrił, so bychmy spósnali jeho kražnosć tak žyly a dokladnje, kaž je wón ju sjewił tym, kiž su čitacž naruknyli w pscheco snowa rjanych knihach Božeje stwórbny, wězownje kaž tež wožebje duchownje. Stał hinał žyly swět a žyly žiwjenje so sjewi tym, kiž tutu duchomnu pschewšatosć spósnaja. So je pak tajkich, kiž to njerosumja, pscheco wjele bylo, pokaja nam tež našy tekst. Gud njerosumi hłóž jandžela, jenož malo jich

je, kiž duchomne swiski widža. Njemóže pak po našim tekscze dwělonne byč, so je runje tole taž jara wažne. Praji tola Anjes: Tón hłóž so njeje moje dla stał, ale wajsche dla.

Schutne jeho słowa su: nětk dže žudjenje na swět; nětk budže fěrschta swěta won wustoreženy. Njerosumimy, so su tute słowa k nam rěčane? Haj, k nam dženzba su rěčane. Nětk dže, to žyly derje phtnjemy, žudjenje na swět. Dželenje so sta mjes tymi, kiž so k Bohu džerža. Wulke je spytowanje, so čłowjekajo wscho spožojenje swójich pschecžow tu na swěcze pytaja; wjele jich je, kiž w službje čemnych mozow wabja sa tajke hubjenstwo. Wulka je jich móž, čim wjetšcha, čim bóle so wobrocza na niške požadoscze čłowjeka. Wjetšcha pak hišecze, hacž jich móž, je móž našeho Boha, kiž budže jich budžicž a tym palnu dobyčza dacz, kiž su wutrali a wojowali. Staž je tehdom swj. Michal Luzifera do helšete jamy čiznył, tak budže tež kónz hjesbóžnych tón žamžny. Staž je swj. Michal pschekražnjeny, tak budže našy pschekražnjeny Anjes a Sbožnik Jesuž Schrystuž, kaž w našim tekscze praji, wschitkich k hebi pocžahnyč, kiž su swěrnj a pobožni. D kajka sžlepjenosć, so čłowjekajo njepósnaja, shtož by so k jich měrej hodžato! D kajka sžlepjenosć, so mjenja s lohlej myšlu sa mały wužitk tu so wsdacz móž tamneje sbóžnosće a kražnosće. A majja dozyla tu wužitk, hdyž su bjes Boha živi? Sda so jenož tak. Snutškowna prošdnosć, kiž jich, hdyž tež njepšchidadža, čžiwluje, je wjele wjele hóršcha, hacž swontomny njedostatk. Tuž njedajmy so jawjesč; wěny: nětk dže žudjenje na swět, Anjes pak pocžehnje swójich k hebi.

Tak chzemy dženznišchi swjedžen swjeczicž we wježotej wěštosćzi našeho Boha a jeho mozny, kotraž kóždy cžah naš sžeržuje a wobarnuje, kotraž je swj. jandželan pschitasał, so bychmy naš sakhowali na našich puczach a naš na rukomaj njehli a my swójowu nohu wo kamjeń njestorežili. Čžesč budže Bohu we wěžotosezi! Samjeń.

Na Michala.

Služba hvojatnych jandželow.

Hlós: „Přichindž, tych ludŕi Sbožniko.“

Bohu byla njebjeska
Wěcnu khwalbu Janojcha:
„Sswjaty, hvojatny, hvojatny by!“
Klinczi jich hlós khwalobny.

Cherubim a seraphim —
Boža čzesč je služba jim —
Čži kaž wětry, plomjenja
Božu wolu skonjeja.

Wobdžiwacž mōz Anješowu,
Jeho skutkow krašnotu,
Čžinicž, jštož wōn pschifaže,
To jim kama sbōžnosč je!

Kiž ty jich wšchēm k službe daich,
Kotrychž w hwojej hnadje maich,
Daj jich wōjstu kōždy čžah
Lěhacž ho tež wokol' naš.

Njech naš hwěru schtituja,
Hdžž nam hrosy slobota,
Hdžž šty hwět, haj djabol kam
Košydda tu wlecže nam.

Njech ho hrěšnik pokucža!
Jandželow s tym swjēkela;
Daj, so žad'n tu njecžini,
Ščtož tych hvojatnych wurudži.

Lubosč, džělo jandželife,
Nam wšchēm pschifasana je!
Na tej čžin naš bohatach,
Jandželam s tym podobnych.

Jesu, ducha hwojeho
Daj nam, kaž by služil to.
Scžel nam hvojatnych Jandželow
Na dompučž do njebjekow.

Jurij Brōš a J. W.

My čžemy pomhacž!

Šyma psched durjemi! Nasa je nētkle hižo wulka! Ščto budže w šymje? Wšcho wola na pomoz tym, kiž pomozu potřebaju. Tež psched lētom šaklincža tuto wolanje. Wščitžy jo njejbu wuštyscheli, abo lēpje: wščitžy njejbu po nim čžinili — hacžrunjež bychu to mōhli. A tohodla je tač bylo, so by tu a tam dyrbjeli tradacž. Ničto njebudže čžpčž, so by to tež w tu- tej šymje tač bylo! To njeje ani po čžlowjēstu, ani po ščhēčž- jansku. Jesuž ščhristuž praji nam wšchēm tola se hwojim wul- kim pschirumanjom wo šmilnym Samaritškim: „Ty by bližšči tonu, kiž tvojeje pomozu potreba!“

So je ho pošlednju šymu tež štao, so tu a tam dar ležo wosta a ničto po njōn njepschindže, ma hwoju pschicžinu we tym, so je šarjadowanje nježyle bylo. Sa pschichodnu šymu je dobre šarjadowanje šwēščene. To wēmny wōšebje s Lubijskeho wokrježa, hdžž by ho wšchē možu do žyška sestupate. Tam je ho tež hižo s pomhanjom šapocžalo. Nasa je wulka. Horne wōšy a mēšta by w čžhnočžach. Šteja tam tola wulke fabriki bjes džěla. Jene mēsto je, špōšnawšchi, so domjaze možu sa wot- wobrocženje nušy njedokahaja, hižo wo pomoz prošlo.

Tuž pschihotujmy ho na to, so pomhamy! Wšchēšwēdčžmy ho kami, so, hdžž pomhamy, žyšemu ludej a žebi šamemu najlēpje pomhamy.

„My čžemy pomhacž!“ tač čžitajch nētkle we wšchēch nowinach. A tuto namokwjenje by podpizale wšchē wulke šwjaski špomozēškeho škutkowanja. Štajimy tu jich mje- na a to hnydom nēmške: „Deutsche Liga der freien Wohl- fahrtspflege“. To je hlowne šjednocžēštwō, do kotrehož by ho šjednocžite ščžehowaze šobupodpizane wulke šwjaski: „Zentral- ausschuss für die Innere Mission der Deutschen Evangelischen Kirche“. — „Deutscher Caritasverband.“ — „Zentralwohl- fahrtsstelle der deutschen Juden.“ — „Deutsches Rotes Kreuz.“ — „Fünfter Wohlfahrtsverband.“ — „Christliche Arbeiter- hilfe.“

A šhutnemu namokwjenju tutych šwjaskow je ho štatny prezident Šindenburg pschijamnyš a s nim štatna wšchnočž. Wōnaj prošytaj, so njeby ničto wuštaj w škutkowanju ščhēščž- janškeje lubosčje k bližšchemu. Šacžrunjež ho polēšchowanje we hospodarštwōje jewi, budže nusa tuteje šymy, kotraž je hižo tač blisťo, tola hišchē wulka. Ščtož tutu proštwō dopjelni, nje- polōži jenož nušu jenotliweho, nē wōn pomha žyšemu wōtžne- mu krajej.

Bjes džěwa tohodla, so by tež dalšche hlowne šwjaski šdo- bom s hižo mjenowanymi jako ščēži podpizowarjo ho do tu- toho trojōšwjaska pomozu šobu šjednocžili, mjenujžy — šažo hnydom po nēmšku: „Die kommunalen Spitzenverbände. To by ščžehowaze: „Deutscher Städtetag.“ — „Deutscher Landkreis- tag.“ — „Reichsstädtebund.“ — „Verband der Preussischen Provinzen.“ — „Deutscher Landgemeindetag.“

„Wščitžy dyrbjaja ho w tutej šymje do žyška sestupacž!“ praja tute šwjaski w hwojim namokwjenju.

We hlownej proštwōje pač rēka:

„W mjenje wšchitšich, kiž pomozu trjebaju, w mjenje wšche- je šjawneje a potajneje nušy, prošča podpizane šwjaski Pomhaježe dale we woporniwěj lubosčži!
Pomhaježe kami jedyn druhemu, kaž wam to mōžno!

Pomhaježe pač tež s darami, darujo ščtož ša ščžiwjenje trēbne, a ščtož ša woblekānje nušne a ša tepjenje, a tež pje- nješy tym organizacijam, kotrež by na ho wšale, ša wotpom- hanje nušy w tutej šymje škutkowacž, so bychu wone mōhše se šwērnym a derje šarjadowanym džělom wojowanje psche- čžimo nušy dale wjēščž!“

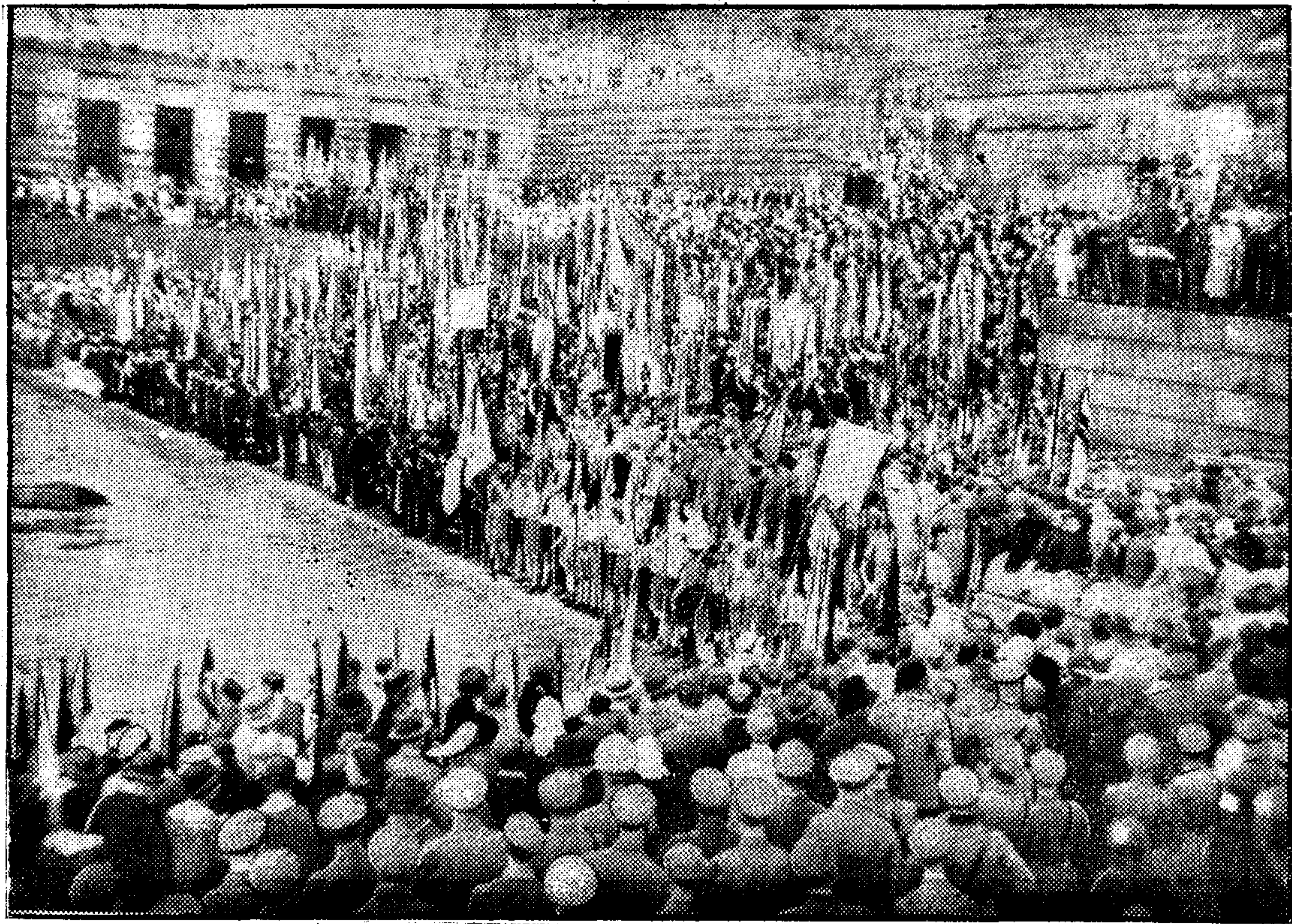
Tuž niž hinaš hacž:

My čžemy pomhacž!

S čžaba.

Ščtož našch čžah wōšnanjenja, by wulke šjēšdy a wuštupy a šhromadžimy. Pač wjele ho tola wo tym pschē a wo bykach, kiž ho šendžechu, njech bē to njedawno w Berlinje „Stahlhelm“ abo njech je to tu a tam „nacionalšocialistška štrona“ abo šažo druhdže „čžerwjena fronta“. To wšcho šwēdčži wo hi- banju, w kotrymž je našch lud. Ale pošlednje tydženje je ho tež nēščto druge jewišo psched našchim ludom a psched žyšym šwētom, je ho jewišo, so pschi wšchēm politškim a nacionalnym a hospodarškim hibanju ho tež jene druge mōžne a hšuboke hi- banje w našchim ludu hiba: n a b o ž n e.

Dwaj wulkej šwjedženjaj to wobšwēdčžiščtej: Šerrnhutški tu w našchēj Šužizy a niž jenož tu, ale po žyšej Nēmškej, haj po žyšej šemi, a Lipščanski Šuštav Adolšowu šwjedžen. Šerrnhut- ški šwōka se wšchēch kōncžin a se wšchēch wōršchtow šta a tyžazy, a w Lipšku bēchu to džěbacžyžazy; wjazy hacž štožyžazy šwjedče-

Lipščanska jubilejna hwojatocžnosć Gustab-Udolfiſkeho towaſtwa

ſche tam wulku hwojatocžnosć pſchi hobſkim a kraſnym pomniku Napoleonomych wójnow hovu. Tutón wuſtup je drje tón najhólniſchi zyrkwiſki, kotryž hmy měli. Potajkim je tu pſchi wſchém hospodarſkim a politiſkim tež hólna a wabjaza nabožna móž. A wulke nowinarſtowo njeje tohodla tež hinaſ mohlo hač džiwač na wobaj ewangelſtaj hwojedženjej, na Lipščanſki a Herrnhuſki. Wulke a rjane naſtawki buchu wſchudžom w nowinach a čažopihach woſjewjene a ſ nimi dobre a ſajimawe wobrašy. Ewangelſka wěra a zyrkej bē hehlo a jeje ſkutk ſa lud a kraj, ſa jenotliwego a ſa zhl bu wuſbēhowany.

To hū tež ſnamjenja naſcheho čaža. Widžimy my je? Druhe widžimy a powěſchamy hłowu! Na druhe hladamy a damy hō hōbusahoric a ſtorhnyč! Esmy tež ſ tutym hibanjom hōbusſtorhneni? Esmy hōbu w nim? W nim hū wjazy hač čłowjeſke mozgy! W nim hū bójſke mozgy! A tute woſtanu a ſkutkuj, hdyž hū wſchē ſemſke a čłowjeſke doſkutkowate, hdyž wſchē hospodarſke, politiſke, nazionalne hū doſkužiſke! To reča: wſcho politiſke a nazionalne a hospodarſke hibanje, ſkutkowanje, žiwjenje ma haſle trajazeho w hēbi, hdyž hō da wjeſč, da napjelnicž ſ tutyni nabožnymi wěčnymi mozami. A haſle tajke nazionalne, hospodarſke a tež politiſke žiwjenje wobſboži čłowjeſka! A to tohodla, dokelž wono haſle ſpokoji jeho poſlednje a najſnutſkowniſche žedjenje, kotrež je w tōždym čłowjeſku žiwe. So čłowjeſk tute žedjenje taſ a hinaſ pyta ſpokojicž, mēnjo, n. pſch. ſo hū pjenjeſy wſcho ſbožo abo čjeſč, abo jažo ſpokojenje wſchēch čželnych žadoſčžow abo druhe a druhe, to poſhadža ſ jeho ſaſlepjenoičje a tōrnoičje, na tym je wina to, ſo je ſanjehajo to najlěpiſche w hēbi, hō dat ſawjeſč na tajke a hinaſiſche wotpučje a tajke a hinaſiſche ſahubne pučje, ſahubne pučje, kotrež wjedu hewal nēhdže, jenož niž tam, hdyž hō čłowjeſk wěrnje ſbožowny wē.

Pruhuj! Wſni hām hēbje ſa hehempel! Ale dopruhuj! Ešto namaſaſch? — —

Nabožne mozgy! Hdže hēm poſhadžeja? Hdže to žorlo, ſ kotrehož hō wuliwaja? E Boha hameho! A taſ tež ſ Božeho hłowa, ſ ewangelija? A hdže je to nēſtmo, hdyž namaſaſch: Biblija a zyrkej! Ešto je Bibliju a Bože hłowu wuſchowal

hewal? Ešto chžyl hēbi ſwēricž pſched hwojedženjom lēttihazow prajicž, ſo pobožnoičje runje naſchemu ludej a nam trjeba njeje? Ešto chžyl tohodla pſched tajkimi hwođkami njepobožny hewal? Ešnadž ty? — — —

ſche wſchē hibanja a pſchewróty a pſchewſčehanja? E Božej pomozu zyrkej! A hdže a taſ pſchitdu nētk tute kubka a mozgy ſ jenotliwemu a taſ tež ſ tebi, a taſ do luda? Pſches ſtawny a graty zyrkwiſje, a to je pſchede wſchém ewangelſka woſpada ſe hwojim Božim domom, ſe hwojim předarjom, ſe hwojim zhlým ewangelſkim žiwjenjom a ſkutkowanjom, kotrež hō haji woſebje ſažo w ewangelſkich domach a w ewangelſkich ſchulach, kotrež je ſpēchowane pſches ewangelſke ſkutki luboičje, kotrež hō wopočaža w tym, ſo hō djerža a dopjelnjeja wſchē ewangelſke prawa a pſchitluſchnoičje, kotrež ma hēbi tuta na ſemju ſažoſena a we ſemſkim twarjena zyrkej Echrſtuſkowneho ewangelija žadacž, njech je to Boža hkužba, njech je to modlitwa a ſpowjedž, hdyž to najſnutſkowniſche Bohu daſch, abo njech je to dar, wopor, dawč, ſ kotrymž hō ſwonkowne, ſemſke Bohu daſch, njech je to kličje-niza, konfirmazija, wērowanje abo ſchtož hewal.

Tole hū te ſpocžatki, ſažoſki. Hdžež tute hū a hō wuſkutkuj, tam pſchitdže jenotliwy ſ wērnemu ſbožu, kotrež je ſažoſt wſcheho ſbožowneho žiwjenja, njech je čaž kajkiž chže, njech hū hām bohaty abo khudy, tam pſchitdže potom tež tón zhl tajkich jenotliwych, tajkich wērných ſbožownych ſ tutym wulkim mozam, kotrež wſcho ſamōžeja w ſnutſkownym žiwjenju luda kaž we ſwonkownym, kotrež zhl lud wobſbožeja a ſ tomu wērnemu a prawemu wottyknjenemu kōnzej domjedu.

Ešy ty tón, kiž hō da wjeſč? Ešy ty tón, kiž hōbu wjedže?

„E čaža“ piſchamty. Ewoſumitſch ty ſnamjenja čaža? Njemyl hō: čaž njeje jenož dženſka a hnadž wot 1914 hēm, čaž je wſcho, ſchtož je bylo wot ſpocžatka. Na wſcho to mamy hladacž, hdyž prajimty, ſo do čaža hladamy, ſo ſ čaža wutnje-ny. A ſchtož je to, ſo hū ludy ſbožowne byſte jenož tehdy, hdyž bēchu pobožne, a jenož taſ dokho hač woſtachu pobožne. Ludy móža paſ jenož pobožne byč, hdyž hū jenotliwe ſtawny pobožne.

Ešto chžyl hēbi ſwēricž pſched hwojedženjom lēttihazow prajicž, ſo pobožnoičje runje naſchemu ludej a nam trjeba njeje? Ešto chžyl tohodla pſched tajkimi hwođkami njepobožny hewal? Ešnadž ty? — — —

Gładajmy do Ruskeje!

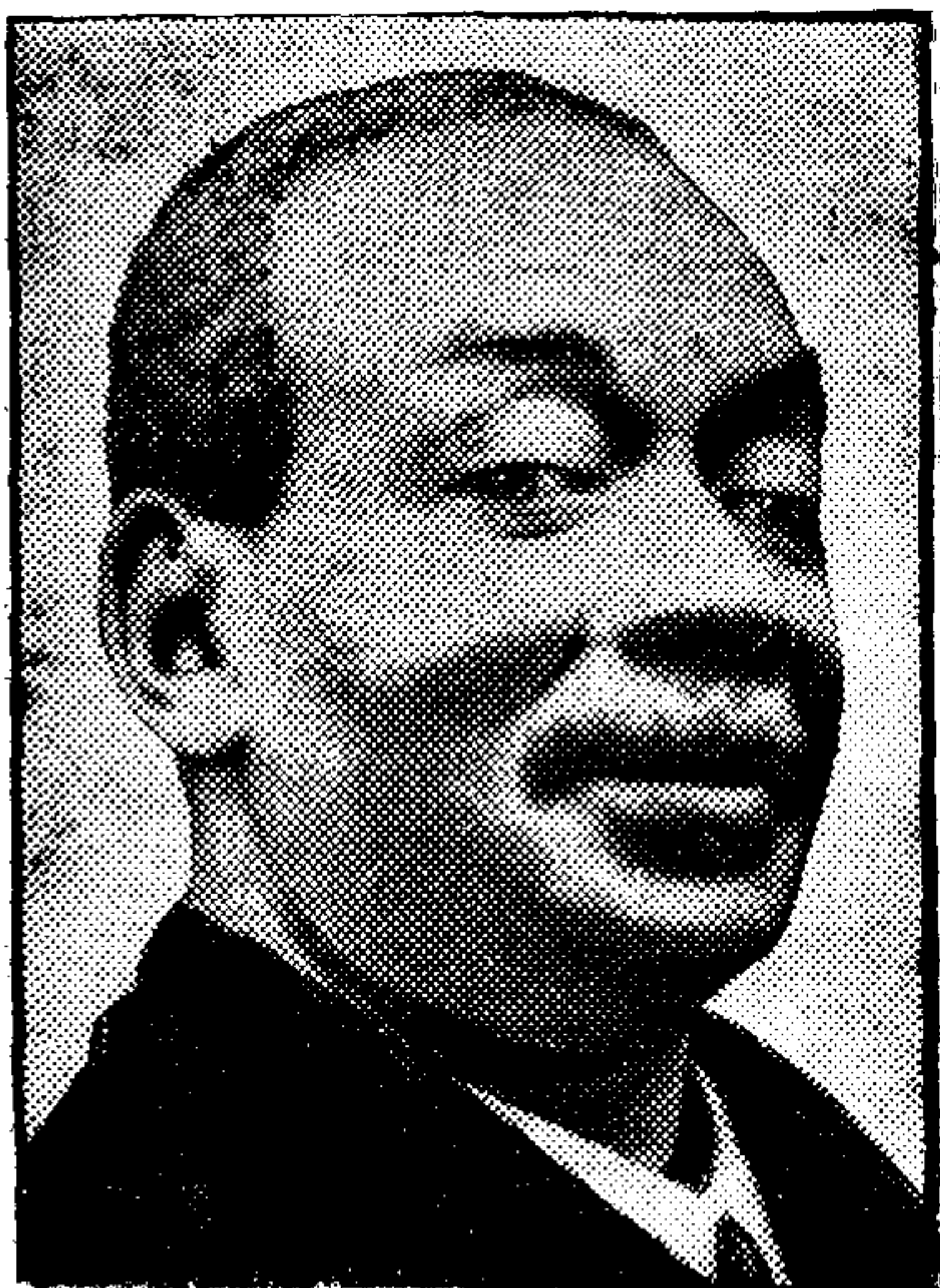
Sacž do 31. dezembra 1933 durbja w Ruskej wišće zyrkwoje, modletnje a kapaty likwidowacz! To reka: wišće zyrkwoje a wišće wožadny šhubja žwoje Bože domy! W pschekhodnym czaŕu žmje jenož mała licžba Božich domow ja lud wotewriena bycz.

To je najnowišče f Ruskeje. Tute wufasty leža hižo pola jenotliwych wyschnoszczow. A tute wyschnoszczje cžakaja na rostfudny wufas, kotryž jim poruczi, po tutyh postajenjach cžinicž.

S tutyh cžje ruska žowjetfka wyschnoszcz donicžicž, šchtož hiščeže w Ruskej nabožneho žiwjenja je.

Zyrkej a stat.

S Oldenburgskeje. Šchto žo wišcho nještawa? mohł žo prašhecž. Wuhotowachu tam mižijoniski žwojedžen. Na tutyh rječesche domoródnny duchowny Swami, cžornuch f prijedawšcheje němškeje kolonije Togo w Afrizy. Pšhecžiwu tomu wobrocžiču žo nazionalsozialistoj, a tak našta rostora mjes oldenburgskim ministerkim presidentom a zyrkwinej wyschnoszczu. A tola je duchowny Swami němški štaczan!!! A wo nim wošjewja zyrkwina wyschnoszcz jezehowaze: „Duchowny Swami je pšchipošnaty a šažlužbny pšchedšyda kšheszczijanski Ewezyrkwoje, kotraž bu wot města Bremen žem tam w Togo šažožena, a němški štaczan. To, šo wón w němškich ewangelškich Božich domach rječzi, „kulturnu hańbu“ mjenowacz“, je došpolnje njeprawe f kšheszczijanski a f cžišteho němškeho štejniszczja... Wyschšcha zyrkwina rada njeje tohodla kaž tež žyła ewangelška zyrkej Němškeje žaneho wobmyšljenja měła, tajkim f pohanštwu pšchitšhadžajm wusprawnjonym kšheszczijanski wobžobam mjes nami rječecž dacž a tak šwjastki pohanškeje zyrkwoje a domjazeje zyrkwoje žylnicž. Ale tež f němškeho štejniszczja je jara wažne, hdyž jedyn tak rostwučenny wobhydlet tuteje nam wobžarujomnje šhubjeneje kolonije je žlowom a škutkom połaže, šchto je němška kultura šantohła wutworicž f domoródnnyh Afrifanškich a tak hłuboko a tak kručže je němške šcharakterapokne waschnje a němške šarjadništvo žyly lud Ewe f nami šwjastalo. Mimo toho pak je prejes Swami dljeje hacž dwaj lětdžebatkaj wošebje šažlužbny a žwěrnny wojowar ja němške waschnje w Togo. Žeho na tak nježlyšchane waschnje ranicž, by němškej wěžy tam w Togo jara šchłodžiko. Wyschšcha zyrkwina rada ma tohodla tež to našpomnjenje, šo je wustupjenje duchowneho Swami tu pola naš wužadanye nječičišcheho ministerija, ja žyle njerošumliwe pšchepošnacže žyšeje naležnosče.“ Tole štejniszczje je žyle wěšče to prawe. Druheho njemohli žebi myšlicž.

Cžornny duchowny Swami.

W Herrnhucze žu tyžazy kędžblinwoje a nutrnje pošluchate jako cžornuch f Afrifi, kiz tam jako lękar a mižijonar škutkuje, rječesche. Mjes nimi je tam žyle wěšče tež jara wjele pšchimižowarjow nazionalsozialistiskeje štrony bylo.

Wšchelate f blifsa a šalofa.

S Retliz. Našchu kermuschu žwojecžimny hakle 23. a 24. oktobra, niz hižo 16. a 17. oktobra, kaž je nam to našch pšhecžel. „Pšchedenaf“ našchu kermuschu postajil. Čhzemny to tež radšcho tu žobu wošjewicž, šo njebychu nam hižo tydžen do kermusche kermuschni hoščežo pšchichli a naš žyle njefermuschnych nadeschli. Našcha kermuscha šložuje žo po „Wórschli“. Žeje džen je 21. oktobra. Našcha kermuscha je pšhežo njedželu a pónđželu po Wórschli, kaž žo to pola naš tež f hróncžkom praji: „Wórschla drje žobu pšecže, žobu pak njeje.“

Kermuscha. Čžaz kermuschow je tu. Šstawna Godžijfka je hižo dawno nimu. Našch njedželnik čže 21. njedželu po Šswj. Trojizy kermuschu žobu žwojecžicž. Njech pak wšchudžom domjazy a hoščežo kermuschu žwojecža pšchede wšchem jako tón žwojedžen, kotryž čže kermuscha bycz, žwojedžen wožadneho Božeho doma. Čžim bóle to cžimimny, čžim bóle porjenšchimny žebi kermuschu a čžim bóle budže wona tež prawy domjazy a žwojbnny žwojedžen.

Sa „Ewangelški Šwjast“ šbėra žo dženža w Božich domach dobrowólna šbėrka. Našche lęto je tak rjez ewangelške lęto. Wono dže je lęto ewangelškeho trala a rjeka Gustawa Adolfa. Wón je šastupowal a šchital prawa ewangelškeje zyrkwoje napšhecžo romškej zyrkwi. To čžini a čže cžinicž „Ewangelški Šwjast“, kotryž ma w Šakškej ja wjedniła Lubijfšeho superintendentu, k. far. prim. Žagšcha. Tola runje tak šteji „Ewangelški Šwjast“ we wojowanju pšhecžiwu hjesbóžnemu hibanju, njech žo hiba hdyž a kaž čže. A tež pšhecžiwu tež we Łuzizy škutkowazemu šjednocženštwu „Tannenbergbund“ šteji wón na štraži a we wojowanju. To pak praji, šo ma wojowanja a džėla doščž, šo ma nadawškom a wudawškom wjele. Tuž budž kóždy ewangelški f nim žobu w šwjastu a daj dženža žwój dar. A hiščeže lępie je, šo žo šestupasch žobu do rjada tutyh ewangelškich wojowarjow a wojowarškom.

Lištowanje: S. B. Gładaježe do Šs. N. šandženeje nje-džele! — J. W.: Wutrobny džak! Red. — Ša 20. p. Tr.: Š. w N. — 21. p. Tr.: Š. w Š. (kermuscha). — 22. p. Tr.: Š. w B.

Na šladže w Šsmolerjež knižicžišchczetni a knižatni w Budyšchinje

Šamotłwity redaktor šarat Wyrzacž w Nošaczach. — Čžišchcz a našch Šsmolerjež knižicžišchczetni a knižatnje, šap. šr. f wobto. ruš. w Budyšchinje Wuhadža kóždu žobotu a pšaczi šchtwórcžlętnje 108 pjenježtow.